

[Indenrigsministeren]

den. Nej, det er der naturligvis ikke, ud fra den samme betragtning, som jeg nævnte over for hr. Tommy Dinesen, at vi ikke kan vide, hvordan kommunerne tackler disse problemer. Men som jeg sagde i mit første indlæg, ved vi alle sammen, at kommunerne ser overordentlig alvorligt på, hvad det betyder, hvis de skal afskedige personale. Derfor regner jeg med, at de ligesom tidligere vil lægge sig i selen for, at det kan foregå på en så rimelig og en så lempelig måde som muligt.

Der er ikke tale om, at jeg og regeringen har ønsket at trække en hat ned over det kommunale selvstyre. Det kunne aldrig nogen sinde falde mig ind, dertil har jeg alt for længe selv siddet i det kommunale arbejde. Det, der er tale om, er henstillinger til kommunerne, ikke lovforslag. Derfor er der ikke tale om nogen hat.

Jeg må bekende, at jeg begriber ikke, hvordan det er muligt for en indenrigsminister at have så stor magt over de kommunale organisationer, at det er muligt at presse dem til at gå med til en fælles presseudsendelse som den, vi har lavet, og som ligger i kommunaludvalget, hvor alle kan se den, og som er gået ud til aviserne forleden dag. Jeg skal ikke tage hr. Per Kaalund i forsvar, for det kan hr. Kaalund selv, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at man her ligesom lægger luft til hr. Kaalunds dømmekraft, fordi han går med til en sådan fælles pressemeddelelse.

Jeg vil gerne sige til hr. Agerschou, at jeg synes ikke, det er rimeligt, at man på den måde desavouerer de kommunale organisationers ledere. Jeg må erkende, at det ville jeg selv være ked af, hvis det var mig, der sad som leder af en sådan organisation og forsøgte at tilgodese medlemmernes interesser, som de har ment at gøre det her.

Der er altså ikke presset en pressemeddelelse ned over de kommunale organisationer. Jeg tror, at de kommunale organisationer er så stærke, at de ville have frabedt sig en sådan pression.

Til hr. Dræbye vil jeg gerne sige, at der ikke er tale om en ændring af skatteprovenu- et, der sker ikke en ændring af det samlede skatteprovener, selv om ejendomsskatteforslaget kommer igennem tinget. Der er kun tale om en omfordeling.

Jeg skal også sige til hr. Agerschou med hensyn til ansættelsesstoppet, at vi ikke har et lovbundet ansættelsesstop, men vi har fra

regeringens side henstillet til kommunerne, at de gennemfører et ansættelsesstop. Den henstilling kom ud med den øvrige pakke, om jeg så må sige, i efteråret.

Jeg vil sige til hr. Agerschou med hensyn til beskæftigelsen, at der er tale om en minimal reduktion af antallet af offentligt ansatte. På grund af at vi skal skære ned i den offentlige sektor for at få hjulene i gang i den private sektor, vil der ske en tilsvarende opblomstring af den private sektor, sådan at vi kan få ansat folk dér, hvilket man kan læse i aviserne allerede i dag er resultatet af regeringens politik, og det kan vi vist alle sammen hilse med glæde.

Til hr. Wilhjelm vil jeg gerne sige, at pressemeddelelsen naturligvis ikke er et falsum. Jeg forstår, at der er en diskussion mellem hr. Wilhjelm og hr. Henning Rasmussen herom. Naturligvis er pressemeddelelsen ikke et falsum. Den er blevet til på den måde, at vi i mandags pudsede den af, og det sluttede såmænd i al sin enkelthed med, at jeg for at sikre, at vi var ganske enige om, hvad der stod i meddelelsen, læste den op, hvorefter vi sagde tak for i dag.

Forud for mødet forleden dag var udsendt det brev, kommunerne modtog i tirsdags. Det var mødegrundlaget. Det var det brev, jeg sammen med Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner i flere dage har siddet og forhandlet om den præcise ordlyd af, og det var altså sendt ud forud for mødet.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg har to bemærkninger til indenrigsministeren, jeg gerne vil gøre.

Den første er, at det varer jo ikke så ufærdelig længe, før det vil blive dokumenteret i kommune efter kommune, hvor mange færre folk der vil være i arbejde ved udgangen af 1984 i sammenligning med begyndelsen af 1984, ligesom det dag for dag dokumenteres, hvor mange mennesker der ikke bliver genansat, hvor der ikke bliver genansat nogen i stedet for, eller hvor der direkte foretages afskedigelser på grund af beskæring af bloktilskuddene for 1983. Sandheden vil jo nok komme for en dag, uanset om det er mærkværdige tal, vi taler om, eller det er livets barske realiteter, for det er nemlig li-